



Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Arrestnummer <i>C11071 / 2022</i>
Repertoriumnummer 2022 / 2825
Datum van uitspraak 29 augustus 2022
Notitienummer griffie 2022/NT/359
Notitienummer parket-generaal 2022/PGG/744 2022/VJ11/359

Hof van beroep Gent

Arrest

vakantiekamer
correctionele zaken

2022/PGG/744 - 2022/VJ11/359

Not.nr. GE.G.66.97.001486/19

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. ON
met maatschappelijke zetel te
- beklaagde -

beklaagd van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

Optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 23 februari 2017 tot en met 28 februari 2018 met verzwarende omstandigheden

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde Codex, in stand gehouden (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning), **namelijk:**

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van met maatschappelijke zetel te
met KBO-nr.

door een uitschuifbare zonneluifel ter hoogte van de eerste verdieping te hebben geplaatst

met de omstandigheid dat het in artikel 6.1.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep (zie doel van de vennootschap) (art. 6.1.1. lid 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

Te in de periode van 1 november 2017 tot en met 30 november 2017 (stuk 57)

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Oost-Vlaanderen, afdeling **Gent**, kamer G30DI, zetelende in correctionele zaken dd. **15 februari 2022**, op tegenspraak geweest, werd als volgt beslist:

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten tot een geldboete van 16.000 euro, zijnde **TWEEDUIZEND EURO** vermeerderd met 70 opdecimen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 8.000 euro, zijnde 1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van **drie jaar**.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot **200 euro**.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van **22 euro**.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **52,42 euro**.

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op **294,32 euro**.

Herstel

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

* * * * *

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld:

- op 15 maart 2022 door _____ tegen de beschikkingen op strafrechtelijk gebied, zoals aangegeven in het grievenformulier;
- op 16 maart 2022 door het Openbaar Ministerie tegen het Openbaar Ministerie en dit tegen de beschikkingen op strafgebied, zoals aangegeven in het grievenformulier.

* * * * *

Gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging, bijgestaan door mr. _____ advocaat te _____
- de heer _____ Eerste Advocaat-generaal, in zijn vordering.

* * * * *

I. ONTVANKELIJKHEID HOGER BEROEPEN EN PROCESVERLOOP VOOR HET HOF

01. Elk hoger beroep is ontvankelijk.

Overeenkomstig het grievenformulier van de beklaagde _____ is het hoger beroep op strafgebied gericht tegen de beschikkingen van de “*Straf en/of maatregel (verplicht te vermelden straffen en/of maatregelen die worden betwist)* Reden: De beklaagde werd veroordeeld tot een geldboete van 16.000 euro, waarvan uitstel werd verleend voor de helft van de straf— dus 8.000 euro — voor een termijn van 3 jaar. Deze bijzonder hoge straf staat niet in verhouding tot de beperkte ernst van de feiten, de inspanningen van de beklaagde, haar blanco strafregister en het vrijwillig herstel. De beklaagde geeft blijk van schuldinzicht. Zij bevindt zich niet in wettelijke staat van herhaling. De motivering in het bestreden vonnis kan niet worden gevolgd. Zij voldoet aan de voorwaarden van artikel 3 en artikel 8, §1 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende opschorting, uitstel en probatie. Een effectieve bestraffing is niet aangewezen noch noodzakelijk om de beklaagde zich te doen conformeren aan de

regelgeving. De toekenning van de gunst van de opschorting volstaat in déze, ondergeschikt dient de straf geheel met uitstel te worden opgelegd”.

Overeenkomstig het grievenformulier van het Openbaar Ministerie is het hoger beroep op strafgebied gericht tegen de beschikking van de *“Straf en/of maatregel (verplicht te vermelden straffen en/of maatregelen die worden betwist) Geldboete van 16.000 euro met uitstel van tenuitvoerlegging voor 8.000 euro Reden: Mijn Ambt meent dat de door de eerste rechter opgelegde straf voor de enige tenlastelegging te laag is gelet op de repressieve functie die de opgelegde straf dient te hebben, waarbij deze ook dienstig moet zijn ter individuele en generale preventie. Aangezien de opgelegde straf of maatregel lager ligt of gunstiger is dan de wettelijk bepaalde straf is het wenselijk een eventuele strengere bestraffing te laten beoordelen door de hogere rechter”.*

02. Na regelmatige betekening van een dagvaarding werd de zaak voor de vakantiekamer van dit hof – zetelend in correctionele zaken – vastgesteld voor behandeling (buiten het geval van artikel 205 van het Wetboek van strafvordering, wordt de zaak bij het appelgerecht aanhangig gemaakt door de regelmatig ter griffie ingekomen verklaring van hoger beroep, zodat de dagvaarding van het openbaar ministerie om voor dit rechtscollege te verschijnen alleen tot doel heeft de partijen in te lichten over de plaats, de dag en het uur van het onderzoek van het hoger beroep).
03. Ten aanzien van de beklaagde _____ werd de zaak bij dit hof behandeld op tegenspraak (artikel 185, § 1 Wetboek van Strafvordering).
04. Het hof heeft beraadslaagd naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 26.08.2022, waarop de zaak inhoudelijk werd behandeld. Het hof was daarbij uitsluitend samengesteld uit de magistraten zoals aangegeven in het proces-verbaal van terechtzitting van die datum (zie ook artikel 780 Gerechtelijk Wetboek).
05. Dit arrest wordt uitgesproken in openbare terechtzitting, overeenkomstig artikel 782bis Gerechtelijk Wetboek (zoals van toepassing vanaf 26.06.2008).

II. BEOORDELING STRAFVORDERING

II. A. Voorafgaandelijk

06. Terminologie:

Het vonnis van 15.02.2022 ten aanzien van de beklaagde _____ van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, Kamer G30DI, wordt hierna aangeduid als ‘beroepen vonnis’. De rechtstreekse dagvaarding, waarbij de zaak aanhangig werd gemaakt bij deze rechtbank, wordt hierna aangeduid als ‘inleidende akte’.

07. Voorwerp van het hoger beroep/saisine van het hof:

Blijkens de in de voormelde grievenformulieren *in concreto* aangehaalde grieven staat ten opzichte van de beklaagde op strafgebied enkel nog de strafmaat ter beoordeling van het hof, terwijl de beschikkingen van de eerste rechter nopens het bewijs en de schuld van de beklaagde aan de feiten van de tenlastelegging niet het voorwerp uitmaken van de huidige beroepsprocedure.

II. B. Bevoegdheid

08. De feiten, zoals omschreven in de tenlastelegging van de inleidende akte, zijn strafbaar met correctionele straffen. De eerste rechter was en dit hof is bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering nopens de feiten van de voormelde tenlastelegging.

II. C. Verjaring

09. De verjaring van de strafvordering nopens de feiten van de tenlastelegging is op heden niet ingetreden, gelet op de in artikel 21 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalde verjaringstermijn (5 jaar), alsmede de datum van de feiten van de tenlastelegging (in de periode van 01.11.2017 tot en met 30.11.2017), zoals aangehaald in de inleidende akte.

II. D. Feiten

10. In het beroepen vonnis wordt nopens de feiten van de tenlastelegging verwezen naar enkele feiten (bladzijde 4). Partijen hebben voor dit hof terzake geen grieven aangevoerd, zodat het hof eveneens uitgaat van deze feiten.

II. E. Het bewijs en de schuld van de beklaagde

11. Zoals voormeld onder randnummer 07 van huidig arrest maken de beschikkingen in het beroepen vonnis van de eerste rechter op strafrechtelijk gebied wat betreft het bewijs en de schuld van de beklaagde (bladzijden 4-5) niet het voorwerp uit van de huidige beroepsprocedure.

II. F. De bestraffing in hoofde van de beklaagde

12. De beklaagde werpt in haar op 26.08.2022 ter terechtzitting neergelegde "syntheseconclusie" op dat de behandeling van deze strafzaak niet geschiedt binnen de redelijke termijn zoals bepaald bij artikel 6 van het E.V.R.M., goedgekeurd bij wet van 13.05.1955, én vraagt bij een eventuele veroordeling, de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring en verwijst in deze ten onrechte naar de geïncrimineerde periode van de feiten van de tenlastelegging. De ratio legis van de

redelijke termijn in strafzaken is te vermijden dat de verdachte te lang in het ongewisse zou blijven over de uitkomst van een strafvervolgning waarvan hij weet dat ze tegen hem loopt. De redelijke termijn gaat in op “de dag waarop de betrokkene in beschuldiging wordt gesteld wegens het plegen van een strafbaar feit of wanneer hij wegens enige andere daad van opsporings- of vooronderzoek onder de dreiging van een strafvervolgning leeft, en dit een ernstige weerslag heeft op zijn persoonlijke toestand, met name dat hij verplicht is geweest bepaalde maatregelen te nemen om zich te verdedigen tegen de beschuldigingen die in de zin van het verdrag tegen hem werden ingebracht” (zie en vergelijk Cass. 20 maart 2000, Arr. Cass. 2000,

Deze termijn begint dus niet te lopen vanaf het ogenblik dat het strafbare feit is gepleegd (zie en vergelijk Cass. 27 mei 2008,

). De termijn die moet worden getoetst op zijn “redelijkheid” vangt aan vanaf het ogenblik waarop de verdachte weet dat hij zich moet verdedigen en verstrikt op het moment van de definitieve beslissing over de grond van de zaak. De redelijke termijn is in de Belgische wetgeving pas ingevoerd bij wet van 30.06.2000 (in werking getreden op 12.12.2000), maar kon vroeger reeds worden ingeroepen voor de Belgische rechtscolleges via de rechtsfiguur van de directe werking van artikel 6 E.V.R.M. (zie en vergelijk Cass. 18 november 1986, R.W. 1987-88, 537). Het komt het vonnisgerecht toe in het licht van de gegevens van elke zaak te oordelen of de zaak binnen een redelijke termijn is behandeld en, zo niet, om de mogelijke gevolgen daarvan vast te stellen (zie en vergelijk Cass. 22 oktober 1986; Cass. 19 mei 1987; Cass. 9 juli 1987 en Cass. 24 mei 1988, www.cass.be). De gevolgen bij overschrijding van de termijn moeten, aldus het hof, worden beoordeeld in functie van enerzijds het bewijs van de feiten en anderzijds het aan die feiten te verbinden strafgevolg. De beoordeling van de “redelijkheid” van de termijn gebeurt niet in abstracto, maar aan de hand van de concrete gegevens van de voorliggende zaak (zie en vergelijk Cass. 19 december 1984, R.W. 1985-1986, 324 en noot, Cass. 11 september 1985; Cass. 16 december 1986 en Cass. 05 mei 1987, www.cass.be). In de rechtspraak van het Hof van Straatsburg worden hiervoor drie criteria vooropgesteld: de complexiteit van de zaak, het gedrag van de gerechtelijke overheid en het gedrag van de verdachte. Het hof stelt in deze het volgende vast:

- i. Het betreft een dun en niet complex dossier en start met een proces-verbaal van 18.11.2019 met vaststellingen van de controleur
- ii. In tegenstelling tot wat de beklaagde voorhoudt werd in deze als één van de drie zaakvoerders van de beklaagde verhoord op 04.12.2019, zodat de voormelde beklaagde sedert dan kennis heeft van het feit dat er een onderzoek tegen haar loopt. Het is derhalve de datum van 04.12.2019 die in aanmerking moet worden genomen voor het beoordelen van de redelijke termijn in hoofde van de voormelde beklaagde.
- iii. De herstellvordering dateert van 09.03.2020.
- iv. Het kantschrift ter opvraging van een uittreksel uit het strafregister en de statuten van de beklaagde dateert van 15.05.2020.

- v. De dagvaarding in eerste aanleg dateert van 13.10.2021 met een inleidingszitting op 16.11.2021. Op de inleidingszitting van 16.11.2021 werd de zaak op verzoek van de beklaagde uitgesteld naar de terechtzitting van 21.12.2021. Op de terechtzitting van 21.12.2021 werd de zaak op verzoek van de herstellende overheid uitgesteld naar de terechtzitting van 18.01.2022. Op de terechtzitting van 18.01.2022 werd de zaak behandeld en voor uitspraak gesteld op de terechtzitting van 15.02.2022, waarop het beroepen vonnis werd gewezen.
- vi. Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 15.03.2022 door de beklaagde en op 16.03.2022 door het Openbaar Ministerie.
- vii. Het bevel tot dagvaarding in hoger beroep dateert van 06.07.2022 voor de inleidingszitting van 26.08.2022.
- viii. Op de inleidingszitting van 26.08.2022 werd de zaak behandeld, werden de debatten gesloten en voor uitspraak gesteld op de terechtzitting van 29.08.2022.

Het hof stelt vast dat tijdens het opsporingsonderzoek, de procedure in eerste aanleg en hoger beroep geen noemenswaardige door het Openbaar Ministerie en/of de beklaagde uitgelokte stilstand te bespeuren valt.

In die omstandigheden is het hof van oordeel dat de redelijke termijn in dit dossier van 2 jaar en bijna 9 maanden in hoofde van de voormelde beklaagde niet is geschonden.

- 13. De feiten, alhier in hoofde van de beklaagde bewezen gebleven, voorwerp van de tenlastelegging, zoals hoger in dit arrest aangegeven, werden in het beroepen vonnis bestraft met een geldboete van 2.000 euro, vermeerderd met 70 opdecimen, hetzij x 8 en aldus gebracht op 16.000 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar wat betreft 1.000 euro, vermeerderd met 70 opdecimen, hetzij x 8 en aldus gebracht op 8.000 euro, zodat 1.000 euro, vermeerderd met 70 opdecimen, hetzij x 8 en aldus gebracht op 8.000 euro effectief blijft.
- 14. Bij de straftoemeting houdt het hof thans rekening met:
 - a. de overwegingen zoals vermeld in het beroepen vonnis (bladzijden 5-6), met inbegrip van de motieven om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling niet toe te kennen, die alhier als hernomen worden beschouwd,
 - b. de aard en objectieve ernst van de bewezen gebleven feiten,
 - c. de omstandigheden waarin deze werden gepleegd,
 - d. de financiële draagkracht van de beklaagde, zoals dit blijkt uit de bundel,
 - e. het strafrechtelijk verleden van de beklaagde op het ogenblik van de feiten, zodat de beklaagde nog kan genieten van de gunst van het (gewone) uitstel van tenuitvoerlegging van de straf. De beklaagde voldoet daartoe aan de wettelijke toepassingsvoorwaarden vermits zij tot op heden nog niet werd veroordeeld tot

- een geldboete van meer dan 24.000 euro en de straf op te leggen aan de
beklaagde een geldboete van 120.000 euro niet te boven gaat,
- f. het beginsel dat de straftoemeting niet alleen de vergeldingsbehoefte, maar ook de preventie moet dienen. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wet.
15. Rekening houdend met de voormelde onder randnummer 14 van huidig arrest opgesomde parameters is het hof van oordeel dat de onder randnummer 13 van huidig arrest door de eerste rechter opgelegde geldboete wetmatig en passend voorkomt, ter beteugeling van de feiten, voorwerp van de telastlegging, zoals hier bewezen gebleven. De opgelegde geldboete (deels effectief en deels met uitstel) blijft absoluut noodzakelijk om de beklagde tot blijvend normbesef te brengen en om verdere recidive in haar hoofde te voorkomen. Het beroepen vonnis wordt in dit opzicht bevestigd. Er zijn geen aannemelijke gronden aanwezig om milder te bestraffen, noch om opschorting te verlenen.

II. G. De overige beslissingen in hoofde van de beklagde

16. De oordeelkundige beslissingen met betrekking tot de navolgende onderdelen, vervat in de hieronder aangegeven bladzijden van het beroepen vonnis, worden bevestigd :
- a. De solidariteitsbijdrage (200 euro) (bladzijden 6 en 7),
 - b. De bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten (52,42 euro) (bladzijde 6 en 8),
 - c. De bijdrage aan het begrotingsfonds voor de tweedelijnsbijstand (22 euro) (bladzijden 6 en 7),
 - d. De gerechtskosten in eerste aanleg (bladzijde 8),
 - e. Het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen (bladzijde 8), waartoe de zaak terug naar de eerste rechter wordt verzonden.
17. De beklagde wordt, ten bate van de Staat, veroordeeld tot de kosten die in graad van hoger beroep aan de zijde van het Openbaar Ministerie zijn gevallen, zoals hierna aangegeven en begroot.

OP DEZE GRONDEN,

het hof, rechtdoende op tegenspraak,

met toepassing van de artikelen:

- in de inleidende akte, het beroepen vonnis en hoger in dit arrest aangegeven,
- 190 en 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15.06.1935 op het taalgebruik in gerechtszaken,

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend als niet gegrond;

Verklaart elk hoger beroep ontvankelijk en erover beslissend:

Bevestigt het beroepen vonnis.

Veroordeelt bovendien in de proceskosten in hoger beroep, wat het Openbaar Ministerie betreft tot op heden in het geheel begroot op **102,98 euro**.

Verzendt de zaak terug naar de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, Kamer G30DI, voor de afhandeling van de burgerlijke belangen.

kosten:

afschriften	24,00
	6,00
opstelrecht	35,00
dagvaardingen	28,62
subtotaal	<u>93,62</u>
+ 10%	9,36
Totaal	<u>102,98</u>

Dit arrest is gewezen door de derde kamer van het Hof van beroep te Gent, samengesteld uit de magistraten die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld:

en op de openbare terechtzitting van **NEGENENTWINTIG AUGUSTUS TWEEDUIZEND TWEEËN-TWINTIG** uitgesproken door Kamervoorzitter

in aanwezigheid van

met bijstand van griffier.